

DIF årsmøde 2014: Formandens mundtlige beretning

1. Indledning

Kære kulturminister. Kære gæster. Kære delegerede. Velkommen til DIF's årsmøde.

DIF bevæger Danmark! At det er tilfældet viser sig på mange måder:

I de nye medlemstal, hvor DIF-idrætten igen det seneste år samlet set er gået frem, så vi ved udgangen af 2013 var 1.934.521 medlemmer i flere end 9.000 foreninger.

I medaljestatistikken, der afslører, at også 2013 blev et gyldent år for DIF-idrætten. Ikke færre end 109 danske VM og EM-medaljer blev det til. Bueskytterne havde et fornemt år. Det samme havde svømmerne ved EM i Herning og udøvere inden for mange andre idrætsgrene. Med deres flotte præstationer skaber atleterne historier og oplevelser, alle danskere kan dele og være stolte af.

Og lad os ikke her glemme, at vi fra 2014-sæsonen med Kevin Magnussen igen har en dansker i Formel 1. En af verdens mest prestigefyldte konkurrencer. Det er forståeligt, at man i Dansk Automobil Sports Union er stolte af Kevins resultater og det talentarbejde i unionen, der ligger bag.

At 'DIF bevæger Danmark' viser sig også i analyser af sammenhængen mellem danskernes aktivitet i idrætsforeningerne og den danske sundhedsøkonomi. Foreningsidrætten sparer årligt samfundet for op imod 1,7 milliarder kroner. Og det alene på forebyggelse af fire sygdomme som Type-2-diabetes, hjertesygdom forårsaget af åreforkalkning, brystkræft og tyktarmskræft.

2. Vision 25-50-75

Ambitionen om at bevæge Danmark, at udvikle og styrke danskernes idrætsdeltagelse er også drivkræften bag vision 25-50-75. Visionen blev første gang drøftet på et DIF-bestyrelsesseminar i sensommeren sidste år. Kort fortalt går den ud på, at 50 pct. af den danske befolkning i 2025 skal være medlemmer af en idrætsforening, og 75 pct. skal være idrætsaktive. Det betyder, at vi skal have 225.000 flere ind i idrætsforeningerne og samlet set have 450.000 flere fysisk aktive danskere om 11 år.

Så ambitiøse mål kræver, at flere løfter sammen. Og derfor er det meget glædeligt, at DGI hurtigt takkede ja til et partnerskab om en fælles vision for dansk idræt. Sammen med DGI nedsatte vi en visionsgruppe i efteråret. Der arbejdes nu i undergrupper inden for de enkelte idrætter for at understøtte tættere koordinering og samarbejde.

I disse undergrupper er der enighed om at have fokus på især to områder. For det første på, hvordan vi skaber bedre tilbud til især voksen- og ældre motionister. Og for det andet på, hvordan vi hjælper vores foreninger til at varetage disse nye målgrupper. Der tales i arbejdsgrupperne om vidtgående samarbejder om fælles hjælp til foreningsudvikling. Og der tales om fælles konkrete initiativer, hvor man udnytter specialforbundenes idrætsfaglige ekspertise og landsdelsforeningernes evne til at brede initiativerne ud i hele landet.

I marts havde vi et vellykket fælles seminar, hvor repræsentanter fra DIF, DGI, specialforbund og landsdelsforeninger på kryds og tværs drøftede udfordringer og løsninger inden for visionens rammer.

Jeg vil gerne benytte lejligheden til i dag at takke dig, Søren, for et godt, engageret og tillidsfuldt samarbejde mellem DIF og DGI om visionen.

Inden længe afleverer visionsgruppen sine anbefalinger til det videre arbejde med visionen til DIF og DGI's bestyrelser. Og den 20. juni afholder vi et nyt seminar for i fællesskab at drøfte anbefalingerne med de respektive baglande i DIF og DGI.

Personligt hæfter jeg mig på nuværende tidspunkt især ved tre ting:

For det første har det været fantastisk at opleve det seneste halve års gejst og vilje til at søge fælles løsninger på fælles udfordringer på tværs af foreningsidrættens to store hovedorganisationer. Og det er helt afgørende med et tæt samarbejde på tværs – mellem DIF, DGI, specialforbund og landsdelsforeninger – for at indfri visionen. Vi skal koble DIF-specialforbundenes stærke kompetencer inden for de enkelte idrætter med DGI-landsdelsforeningernes viden om foreningsudvikling og deres lokalkendskab til foreningerne.

For det andet hæfter jeg mig ved, at der er identificeret mulige gevinster ved tættere koordinering og samarbejde inden for idrætter, der dækkes af både DIF og DGI. Men at det samme også er tilfældet inden for idrætter, der kun er dækket af den ene hovedorganisation. Fx ser vi i fællesskab på, hvordan en DIF-idræt som floorball kan profitere af DGI's stærke regionale organisering.

Og endelig hæfter jeg mig for det tredje ved, at vi i endnu højere grad skal have udfoldet perspektiverne i visionen. For foreningerne og de aktive, der fx kan se frem til bedre tilbud om uddannelse og foreningsudvikling. For kommunerne, der får endnu stærkere samspil med foreningsidrætten – fx i det lokale arbejde med implementering af skolereformen. Og for landspolitikerne på Christiansborg, der med visionen får foræret en mulighed for at indfri flere prioriterede politiske ønsker.

Jeg sagde før, at visionen er så ambitiøs, at vi må løfte i flok for at indfri den. Med et nationalt fokus på skolereform, på folkesundhed og på inklusion af grupper i udkanten af samfundet – for blot at nævne tre fokusområder – vil det være oplagt med et tæt samarbejde mellem staten og idrætten om at indfri visionen.

3. Udredning

Kulturministeriet igangsatte for godt et år siden en udredning af idrættens struktur og økonomi. 4. april blev analysedelen i udredningen offentliggjort. Siden da har Kulturministeren og de idrætspolitiske ordførere drøftet, hvilke ændringer udredningen eventuelt skal munde ud i.

KPMG-analyserne i udredningen viser stor tilfredshed med DIF-idrætten hos såvel idrætsforeninger som kommuner. Det er meget tilfredsstillende. Tilsvarende er det

tilfredsstillende, at analyserne viser, at vi i DIF har en effektiv administration af de midler, vi får fra staten.

Imidlertid konstaterer konsulenterne også, at der er et potentiale for forbedringer. Det gælder ikke mindst idrætsforeningernes og kommunernes efterlysning af mere samarbejde og bedre koordinering mellem DIF og DGI. Den fælles vision og samarbejdet herom med DGI er et offensivt svar på det ønske.

Vi har i såvel DIF's bestyrelse som i repræsentantskabet løbende drøftet udredningen. I processen har vi arbejdet for, at udredningen burde omfatte en grundig analyse af aktivitetsomfanget i dansk idræt.

Det har vi ud fra det synspunkt, at det ville være svært at opstille fremtidsscenerier for dansk idræt uden at vide, hvilke aktiviteter der gennemføres af hvem og i hvilket omfang. Undervejs har vi måttet konstatere, at der kun i begrænset omfang har været lydhørhed for det synspunkt i Kulturministeriet.

Analyserne har således især fokuseret på administrationen af dansk idræt og i mindre grad på indholdet af aktiviteterne. Da idrætsaktiviteterne naturligvis fylder markant mere ressourcemæssigt end administrationen af dem, har den prioritering ikke mødt forståelse i DIF's bestyrelse. Og vi synes, at det er ærgerligt, at Kulturministeriet ikke har benyttet anledningen til at komme et spadestik dybere.

I de politiske forhandlinger arbejder man på at finde finansiering til at permanentgøre Sport Event Denmark, til at styrke antidoping-arbejdet, til at tilvejebringe et bedre vidensgrundlag for videreudvikling af dansk idræt og til at genetablere en talentudviklingspulje. DIF er enig i disse bestræbelser.

Herudover drøfter politikerne etablering af en omstillingspulje, med henblik på at staten i højere grad kan være med til at præge idrætsudviklingen i Danmark. Vi har respekt for – ja, er faktisk glade for – at Kulturministeriet og Folketinget i højere grad vil være med til at sætte nogle pejlemærker op for dansk idræt.

Vores erfaring er dog, at det vil være både uproduktivt og bureaukratisk at efterstræbe sådanne pejlemærker via puljemidler. En mere konstruktiv vej vil være at tage dialogen direkte – minister, ordførere og idrættens hovedorganisationer – for at afdække, om der er huller i vores indsats, som der politisk er ønske om at få lukket.

I de afsluttende politiske forhandlinger fylder finansieringen af de mange ønsker naturligvis meget. Vi har peget på, hvor pengene kan skaffes. Samtidig har vi advaret mod at flytte penge fra de frivillige organisationer til statslige formål.

Det vil således være vanskeligt at forklare vores bagland, at takken for den kæmpestore indsats, for de mange flotte resultater og for den meget ambitiøse Vision 25-50-75, er en overflytning af midler, så embedsmænd og politikere på Slotsholmen kan få noget mere at "lege med".

Vores kerneopgave i DIF er at sikre en mangfoldig idrætsudøvelse i Danmark. Det indebærer eksempelvis, at der kan dyrkes fægtning, curling og faldskærmsudspring, at der er aktiviteter for såvel motionister som for bredde- og eliteidrætsudøvere, og at vi til OL i London kvalificerede os i 17 forskellige idrætsgrene.

Oven i disse ressourcekrævende opgaver, har vi formået at få vores specialforbunds accept af også at løfte samfundsmæssige opgaver som eksempelvis Get2Sport, DIF Soldaterprojektet for hjemvendte sårede soldater og en massiv indsats for at hjælpe den nye skolereform godt på vej. Hvis DIF-idrætten beskæres økonomisk, vil vi ikke være i stand til fortsat at engagere os så bredt.

Når de politiske forhandlinger om idrættens struktur og økonomi er på plads, venter den næste store opgave forude. Det samlede beløb til overskudsmodtagerne – inklusive Kulturministeriet – fra Danske Lotterispil og Klasselotteriet er desværre for nedadgående. Heldigvis har vi her en aftale om, at der i år skal ses på virkningen af den delvise liberalisering på spillemarkedet. Vi ser frem til et godt samarbejde om den opgave.

4. Socialpolitisk udspil

Den sociale indsats er et konkret eksempel på det samfundsmæssige ansvar vi i DIF-idrætten løfter. Vi offentliggør i dag et nyt socialpolitisk udspil, hvor vi netop stiller skarpt på idrættens rolle i inklusion af udsatte grupper og på idrættens sociale betydning for det danske samfund.

Den socialpolitiske indsats i Danmark er massiv. Kommunerne bruger årligt over 40 milliarder kr. på området. De senere år er kommunerne begyndt at fokusere mere på forebyggelse og på inklusion i civilsamfundet. I DIF-idrætten mærker vi det i form af øget kommunal appetit på at få idrætsforeningerne tænkt med ind i det sociale arbejde.

Det giver god mening, for idrætten er et stærkt redskab i den sociale indsats. Udvikling af sociale kompetencer og fællesskaber er integreret i det at dyrke idræt. Hver dag er idrætsforeningerne landet over med til at styrke børn, unge og voksnes sociale netværk. På den måde er foreningerne med til at forbygge marginalisering. Det er en indsats, som har en enorm social betydning for sammenhængskraften i det danske samfund, og som desværre ofte overses. Den indsats vil vi i DIF gerne sætte lys på de kommende år.

At idrætsforeningerne yder en fornem inklusionsindsats fremgår også af en undersøgelse fra Syddansk Universitet. Den viser, at ikke færre end 125.000 borgere med handicap i dag er aktive i landets idrætsforeninger. På den måde bidrager foreningsidrætten til, at handicappede kan deltage i almene idrætsaktiviteter.

Kommunernes interesse for idrætsforeningerne afspejler sig også i, at der indgås flere formelle samarbejdsaftaler mellem idrætsforeninger og kommuner. Det kan fx være aftaler, hvor en forening forpligter sig til at inkludere en udsat gruppe, der ellers ikke ville have meldt sig ind i idrætsforeningen.

Inklusion af udsatte grupper kræver ofte særlige tilbud, som foreningerne ikke altid selv kan levere. Men kommune og forening kan sammen planlægge rekruttering og fastholdelse af de nye medlemmer. Den type frivillige partnerskaber ser vi gerne flere af.

Der foregår allerede i dag en imponerende social indsats i mange specialforbund og idrætsforeninger. DIF Get2Sport har i en årrække arbejdet på at inkludere børn og unge i udsatte boligområder via de lokale foreninger. DIF Soldaterprojektet bruger idrætten til at hjælpe sårede soldater videre med deres liv. Og i Idræt for sindslidende er fokus på, hvordan idrætten kan hjælpe sindslidende til en mere normal hverdag.

5. Eliteidræt/OL

Som nævnt i min indledning går det godt for dansk eliteidræt. Vi henter mange medaljer – både i olympiske og ikke-olympiske idrætsgrene.

Medaljer blev det dog ikke til ved vinter-OL i Sochi. Målsætningerne for de to curlinghold og de to skiløbere blev delvist indfriet. Og atleterne leverede over en bred kam en godkendt indsats.

2012 blev elitemæssigt et jubelår med OL i London som absolut højdepunkt. Også 2013 blev et rigtigt flot år, og jeg er fortrøstningsfuld med hensyn til vores muligheder for at følge successen op de kommende år.

Rio 2016 kan således godt gå hen og give resultater på samme niveau som London. Her var vi repræsenteret i 17 idrætter, opnåede 9 medaljer og top-8 placeringer i 13 forskellige idrætsgrene. Når jeg er så optimistisk med hensyn til Rio, skyldes det en markant økonomiske indsprøjtning fra Dansk Supermarked, et professionelt arbejde i specialforbundene støttet af Team Danmark samt ikke mindst en fantastisk indsats fra de aktive og fra de lønnede og frivillige trænere og ledere i specialforbundene og i foreningerne.

Team Danmarks indsats for dansk eliteidræt har igennem årene været af uvurderlig betydning. Vi ville aldrig have vundet så mange medaljer til dansk idræt uden Team Danmarks støttevirksomhed. Det er dog vigtigt samtidig at fremhæve den røde tråd i eliteidrætten, der også omfatter den indsats, foreninger og specialforbund gør på eliteområdet. Således kan vi konstatere, at hver gang Team Danmark bidrager med en krone, så skaffer DIF-idrætten selv fire kroner til eliteidrætsaktiviteter.

Hvis vi tæller indsatsen fra de frivillige trænere og ledere med i regnestykket, kan vi sammenligne dansk eliteidræt med et isbjerg, hvor 90 procent af indsatsen ligger usynligt under vandoverfladen, mens det kun er 10 procent, der er synligt.

På den anden side af 2016 er det ikke naturgivent, at vi fortsat kan gøre os så godt gældende i den internationale konkurrence. I det globale kapløb om at vinde medaljer, satses der milliarder af kroner. Og kun ved at gøre tingene lidt anderledes og lidt smartere end de andre, vil dansk idræt fortsat kunne gøre sig gældende.

DIF's bestyrelse har derfor besluttet at igangsætte et visionsarbejde for eliteidrætsarbejdet i Danmark. Det vil ske i forbindelse med udarbejdelse af DIF's politiske program for perioden 2015 til 2020. I dette visionsarbejde kommer vi til at trække på jer i specialforbundene, ligesom vi også vil inddrage Aktivkomiteen.

Vi har også inviteret Team Danmark med i visionsarbejdet. Team Danmark har dog valgt at sige nej tak til at være med, men vi regner naturligvis med at kunne trække på Team Danmarks ekspertise. Og vi håber, at Team Danmark på et senere tidspunkt vil deltage i arbejdet.

Team Danmark har prioriteret sine støttemidler til et mindre antal idrætsgrene. Derfor har vi i DIF udvidet den tidligere udviklingspulje på en sådan måde, at det er blevet muligt for specialforbund at få støtte til talentudviklingsprojekter. Det nyder 10 af DIF's specialforbund p.t. godt af. Dels til udvikling af aldersrelaterede træningskoncepter inden for en række idrætsgrene, og dels til egentlige talentudviklingsaktiviteter.

For knapt et år siden etablerede vi fra DIF's side Olympisk Idrætsforum. Det omfatter 25 indflydelsesrige topchefer for en række store danske virksomheder, organisationer og institutioner. De første møder i Olympisk Idrætsforum viser, at det er et forum, som DIF kan få meget stort udbytte af i forhold til videreudvikling af dansk eliteidræt.

6. Good governance

Generelt får vi i DIF-idrætten utrolig meget positiv medieomtale af vores aktiviteter. Men der er undtagelser herfor. Og en enkelt artikelserie fra dette forår ville vi gerne have været foruden.

Jeg tænker her på Politikens kritiske artikler om vederlag i dansk idræt og ikke mindst åbenhed herom i et par af de store specialforbund. Når jeg fremhæver artikelserien skyldes det især to forhold:

For det første fordi det er DIF-idrættens samlede omdømme, der er på spil. Hos vores medlemmer i foreningerne og i den brede befolkning. Men også hos de politikere der lokalt og nationalt beslutter, hvilke støttemidler DIF-idrætten skal have adgang til.

For det andet fordi vi her i repræsentantskabet i fællesskab har vedtaget et sæt fælles spilleregler i form af good governance.

Det forpligter, når vi i DIF-idrætten modtager offentlige midler. Derfor er det nødvendigt med åbenhed omkring den type beslutninger – og tilsvarende nødvendigt at gennemtænke proces og kommunikation forud for beslutningen.

Idrætspolitisk er vi i Danmark ofte hurtige til at kommentere på adfærd og vaner i andre lande. At kunne gøre det med troværdighed kræver selvsagt, at vi også har orden i eget hus. Og at vi lever op til de standarder og normer, vi selv har besluttet. Herfra skal lyde en opfordring til alle specialforbund om at overveje, om man nu også har tilstrækkelig åbenhed om vederlag og honorarer. Og hvis svaret er nej – så at handle på det.

7. Kommuner

De 98 kommuner er en vigtig samarbejdspartner for idrætsforeningerne landet over. Imidlertid er der stor forskel på de rammevilkår, som idrætsforeningerne fungerer under i de enkelte kommuner.

Med det afsæt udarbejdede DIF for første gang i efteråret en omfattende undersøgelse af idrætsforeningernes rammevilkår. Den blev lanceret lige op til kommunalvalget, hvilket naturligvis ikke var en tilfældighed.

Undersøgelsen fik omfattende omtale i mange lokale og regionale medier. Den dannede afsæt for lokale drøftelser af idrætsforeningernes vilkår under valgkampen - både i de kommuner, som lå godt og mindre godt i undersøgelsen. Vi har nu en fælles udfordring i at holde de nye kommunalbestyrelser fast på de løfter, der blev afgivet i valgkampen.

Generelt gør mange kommuner det godt i samspillet med de lokale idrætsforeninger. Men der er desværre undtagelser. Fx er der fortsat en del kommuner, der benytter sig af den såkaldte 25 års regel. Her bliver foreningerne straffet i form af lavere lokaletilskud, hvis de har en for høj andel af medlemmer over 25 år.

I 15 kommuner må idrætsforeningerne sluge den ekstra bitre pille, at 25 års reglen går hånd i hånd med lave lokaletilskud. Så begynder det for alvor at knibe med incitamentet til at rekruttere flere voksne medlemmer.

Herfra skal lyde en klar opfordring til de 15 kommuner om at revidere den praksis. Den giver ikke meget mening i en situation, hvor der er bred enighed om vigtigheden af at flytte flere danskere fra sofaen til et fysisk aktivt liv.

8. Skolereform

I det kommende skoleår bliver foreningerne en endnu vigtigere partner for kommunerne. Den nye skolereform træder i kraft efter sommerferien. Flertallet bag reformen har en klar målsætning om, at skoledagen skal rumme mere fysisk aktivitet, og at idrætsforeningerne skal tænkes med ind her.

Undervisningsministeriet har ikke udleveret en facitliste på, hvordan det skal ske. Godt det samme. For der er store forskelle på kommuner, skoler og idrætsforeninger landet over. Så den model, der er bæredygtig i Brønderslev, er det ikke nødvendigvis i Odense.

I DIF har vi afsat projektmidler i både 2014 og 2015 for at hjælpe skolereformen i gang. Vi arbejder sammen med specialforbund og kommuner på at tilrettelægge en håndfuld pilotprojekter. De skal give viden og inspiration til, hvordan man lokalt kan medtænke idrætsforeningerne i den nye skoledag. I næste uge indgår vi den første konkrete samarbejdsaftale med en kommune – flere vil følge efter.

Ikke alle idrætsforeninger vil have lyst til eller mulighed for at bidrage til en fysisk mere aktiv folkeskole. Men for de foreninger, der har lysten og mulighederne, så rummer skolereformen en fantastisk chance for at vise skolebørnene et langt bredere idrætsbillede end det, de hidtil er stødt på i skolen.

Arbejdet med at understøtte implementeringen af skolereformen er et konkret eksempel på et område, hvor vi fremover vil arbejde tæt sammen med DGI i regi af vores fælles vision. Heri ligger også, at vi i fællesskab er klar til at påtage os den kæmpe opgave, det er at sikre efteruddannelse til lærere og pædagoger på idrætsområdet

De fysiske rammer for en skoledag med mere idræt, motion og bevægelse er vigtige. Derfor er vi i DIF gået sammen med Realdania og Lokale- og anlægssonden om projektet Skole+.

Kommunerne står over for massive investeringer i skolerenoveringer og skolebyggerier. KL har tidligere estimeret, at anlægsinvesteringerne alene på skoleområdet over en 10 årig periode vil ligge på 13-17 mia. kr.

En vigtig målsætning for Skole+ er at hjælpe kommunerne til at bruge de midler på en måde, så skolernes fysiske rammer i højere grad understøtter en fysisk aktiv hverdag. Desuden skal projektet afprøve muligheder for at opbløde grænserne mellem, hvornår skolens lokaler bruges til undervisningsformål, og hvornår de kan bruges til foreningsformål.

Vi ønsker en udvikling, hvor skolerne bliver til lokale foreningscentre. Hvor der er investeret i udvikling af skolernes faciliteter, så de kan invitere foreninger og bevægelsesglade borgere inden for i tidssvarende rammer. Og hvor skolerne specielt i storbyerne bidrager til at afhjælpe manglen på faciliteter, fordi skolerne er placeret der, hvor borgerne bor og færdes.

9. Udviklingspuljen

Repræsentantskabet vedtog på sidste årsmøde en ny udviklingspulje, der også omfatter den tidligere talentudviklingsordning. Knap 20 udviklingsprojekter er foreløbigt godkendt under den nye udviklingspulje.

Fx er gymnasterne og svømmerne gået sammen om et projekt, der både omfatter rekruttering af nye klubber og fastholdelse af teenagere. Håndbold har et udviklingsprojekt med fokus på klubudvikling. Badminton fokuserer også på klubudvikling og vækst i antallet af medlemmer. Fægtning går efter at få flere fægttere – og gerne i nye klubber. Og atletikforbundet kører skole-OL som et udviklingsprojekt de kommende år med et stærkt fokus på udbredelse, så endnu flere børn i 4.-7. klasse bliver en del af skole OL – lokalt og måske også til finalestævnet i København.

Jeg kunne fortsætte opremsningen, for der er virkelig mange gode udviklingsprojekter. De viser en høj grad af parathed i mange specialforbund til at videreudvikle foreningsidrætten.

10. Matchfixing

På sidste årsmøde vedtog vi lovregulativet om matchfixing. Den beslutning har vist sig at være udtryk for rettidig omhu. Matchfixingsekretariatet har det første år behandlet flere sager, ligesom Matchfixingnævnet har afsagt kendelse i de første fire sager.

På baggrund af erfaringerne efter det første år kan vi konstatere to forhold:

For det første er matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd ikke en problemstilling, der begrænser sig til en enkelt idrætsgren. Matchfixing og spil på egen konkurrence er et reelt problem i flere idrætsgrene.

For det andet er det et omfattende arbejde at afdække sagerne og løfte bevisbyrden. Det er tidskrævende at gennemføre afhøringer af de implicerede – ofte over flere runder. Og det er tidskrævende at forberede sagerne til afgørelse, så alle mulige aspekter er afdækket. Det er en opgave, vi har valgt at påtage os, fordi vi mener, at den ligger bedst hos os i idrætten.

Vi arbejder med at bekæmpe matchfixing ad flere veje. I slutningen af 2013 gennemførte vi en informationskampagne om matchfixing. Kampagnen rummede traditionelle elementer som foldere og plakater til foreningerne, men også et online spil, hvor deltagerne blev udfordret på deres viden om dansk idræt og matchfixingreglerne. Kampagnen blev gennemført i samarbejde med Danske Spil.

Vi deltager desuden i to arbejdsgrupper under Kulturministeriet. Opdraget er her todelt. For det første at medvirke til udarbejdelsen af en europæisk konvention mod matchfixing. Og for det andet at gennemgå og vurdere, om den eksisterende lovgivning er tilstrækkelig og komme med anbefalinger til eventuelle nye lovgivningsmæssige tiltag, der kan bekæmpe matchfixing.

Arbejdet i arbejdsgruppen er nu inde i sin afsluttende fase. DIF har ydet omfattende bidrag til rapporten. Og vi har presset på for at skabe forståelse for, at bekæmpelse af matchfixing og tilsvarende uetisk adfærd ikke blot er et idrætsligt problem. Det kræver en indsats fra statens side som lovgiver at sikre det nødvendige lovgrundlag på området. Vi er spændte på at se konklusionerne fra arbejdsgruppen.

Jeg vil i øvrigt minde om, at alle specialforbund efter lovregulativet er forpligtet til at udarbejde et adfærdskodeks vedrørende matchfixing eller anden uetisk adfærd.

11. International idrætspolitik

Den 25. maj er der valg til EU-parlamentet. EU er de senere år blevet en vigtig idrætspolitisk aktør som følge af Lissabontraktaten. Dermed er idrætten også kommet på dagsordenen i EU-parlamentet.

I DIF er vi glade for EU's idrætspolitiske rolle. En række af idrættens udfordringer kræver en fælles europæisk indsats, hvis de skal løses. Det gælder eksempelvis kampen mod matchfixing, arbejdet for at idrættens ejendomsret kan blive anerkendt, og ikke mindst at så mange europæere som overhovedet mulig er idrætsaktive.

Som noget nyt vil EU-parlamentet de kommende år have penge til at føre idrætspolitik for. Godt 240 millioner kr. om året skal styrke idrætten i Europa. De midler bør understøtte langsigtet udvikling af europæisk idræt og ikke blot kortsigtede projekter.

Vi har i DIF i den forløbne parlamentsperiode haft et godt samarbejde med flere af de danske EU-parlamentarikere om vigtige idrætspolitiske dagsordener. Det er et samarbejde, som vi vil prioritere også i den nye valgperiode.

At sikre en markant dansk stemme i den internationale idrætspolitik er en vigtig målsætning for DIF's internationale arbejde. Det er vigtigt, fordi det giver indflydelse på håndteringen af nogle af idrættens største udfordringer så som kampen mod matchfixing og doping.

Men en markant dansk stemme er også vigtig, fordi den styrker vores muligheder for at få tildelt værtskaber for internationale mesterskaber eller få indflydelse på regler og kvalifikationskriterier, der giver dansk eliteidræt bedre medaljemuligheder.

Etableringen af en fællesnordisk idrætslederuddannelse er et af de konkrete resultater af DIF's internationale strategi, der skal understøtte, at vi får flere danskere i international idrætspolitik. I øjeblikket gennemfører otte danske idrætsledere sammen med nordiske kollegaer som de første den nye uddannelse.

For at have en nulpunktsmåling af Danmarks idrætspolitiske position internationalt gennemførte vi medio 2013 en omfattende kortlægning af bestyrelsesmedlemmer fordelt på nationer i 119 internationale og europæiske specialforbund og andre internationale idrætsorganisationer. Kortlægningen – som vi kaldte for et idrætspolitisk magtbarometer – fik international bevågenhed hos idrætsorganisationer i andre lande.

I europæisk sammenhæng lå vi i Danmark på en 14. plads, hvilket er tilfredsstillende i betragtning af befolkningstallet. Siden er Poul Erik Højer valgt som IOC-medlem, og jeg selv valgt ind i EOC's bestyrelse. Så mon ikke vi ligger endnu bedre, hvis vi gennemførte en ny kortlægning i dag.

12. DIF-idrættens synlighed

I bestyrelsen har vi de seneste år haft fokus på at styrke DIF's synlighed. Og her taler jeg ikke blot om det nye seks meter høje logo, der hænger på tårnet ved indgangen til Idrættens hus.

Vi har det seneste år arbejdet med synligheden ad flere veje. Vi har udpeget 17 DIF-ambassadører over hele landet, der er med til at styrke DIF's synlighed lokalt. De fungerer samtidig som vores "finger på pulsen", hvis der er lokale eller regionale dagsordener, vi i DIF skal være særligt opmærksomme på.

Kommuneundersøgelsen, som jeg tidligere har nævnt, er et eksempel på en sag, hvor vi via omfattende mediedækning fik skabt synlighed om idrætsforeningernes rammevilkår og DIF's holdninger hertil op mod kommunalvalget.

I regi af Idrættens Medieudvalg er web-tv-kanalen On-Sport gået fra tidsbegrænset projekt til permanent kanal. On-Sport laver årligt flere hundrede indslag med danske eliteatleter – ofte i idrætsgrene, der ellers har svært ved at få tv-tid. Det seneste år blev 32 af indslagene også vist på DR eller TV2.

Det er rigtig flot, men det opvejer naturligvis ikke, at vi også er meget afhængige af den løbende tv-dækning af dansk idræt. Ikke mindst på DR, som vi i en årrække har haft et godt samarbejde med. I disse uger forhandler kulturministeren og partiernes medieordførere om et nyt medieforlig.

I tidligere medieforlig er der indgået krav til DR om dækning af bredden i dansk idræt. Fx hed det i forliget fra maj 2010, at "DR skal øge sin dækning af smalle idrætsgrene og af handicapidræt. Der skal være bredde i dækningen af såvel de smalle idrætsgrene som af handicapidrætten."

Desværre bortfaldt disse krav ved det seneste medieforlig fra 2012. Efterfølgende lykkedes det dog at få Kulturministeriet til at indføje en lignende forpligtelse i ministeriets public service-kontrakt med DR.

Vi oplever generelt i DIF-idrætten, at det er svært at få tv-dækning i mange idrætsgrene. Det er ærgerligt og en uheldig udvikling for dansk idræt. Vi er bekymrede for, at de besparelser, som man har gennemført på DR Sporten tidligere i år, vil forstærke denne udvikling yderligere.

Der findes flere end 100 idrætsgrene i Danmark, og befolkningen bør naturligvis kende til flere af disse end blot til nogle få meget medieeksponerede idrætsgrene som fodbold, håndbold, cykling og senest motorsport. Derfor er det vores klare anbefaling til kulturministeren og til medieordførerne, at det indgår i det kommende medieforlig, at bredde i DR's dækning af dansk idræt og dækning af handicapidræt er en public service-forpligtelse.

13. Afslutning

Jeg vil gerne afslutte min beretning med en tak til vores samarbejdspartnere. Tak til regeringen for et godt samarbejde. Tak til kulturminister Marianne Jelved for det gode og tætte samarbejde med dig og Kulturministeriet.

Tak for samarbejdet til de politiske partiers idrætspolitiske ordførere. Vi er glade for jeres interesse for idrætten og dens rammevilkår – og det engagement, I udviser.

Jeg vil også gerne rette en tak til de mange kommuner, vi løbende er i kontakt med. Vi har allerede et godt samarbejde med de fem idræts-frikommuner, og jeg ser frem til et ligeså godt samarbejde med de kommuner, vi nu indgår partnerskaber med om implementering af skolereformen.

Som tidligere nævnt en særlig tak til DGI for et godt samarbejde om Vision 25-50-75 og også om udredningen. Også en tak for samarbejdet med Firmaidrætten. Og en tak for samarbejdet med Team Danmark om eliteidræt, talentudvikling og kommercielle muligheder. En tak også til Anti Doping Danmark, Sport One, Sport Event Denmark og Dansk Skoleidræt.

Og endelig – afslutningsvis – en kæmpestor tak til vores bagland: Til idrætsrådene. Til specialforbundene. Til mine kolleger i DIF's bestyrelse og udvalg. Til vores 350.000

frivillige trænere og ledere i foreningerne. Til DIF-ambassadørerne. Og til medarbejderne i DIF's administration.

I har alle store aktier i, at DIF bevæger Danmark.

Godt årsmøde!

